

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 11C/45/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714204537
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Sabadošová
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2020:7714204537.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudkyňa JUDr. Tatiana Sabadošová v spore žalobcov: 1/ Mgr. I., nar. X.X.XXXX, 2/ J. G., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom v I., ul. I. č. XXXX/XXX, obaja zastúpení advokátkou JUDr. Monikou Marjanovič, so sídlom Urbánkova 1562/6, 040 01 Košice, IČO: 355 617 34, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o ochranu kolektívnych práv spotrebiteľov a vydanie bezdôvodného obohatenia takto

rozhodol:

I. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému v 1. rade sumu 1.750,69 € s úrokom z omeškania vo výške 5,75% ročne z tejto sumy od 19.3.2014 do zaplataenia do 3 (troch) dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobu žalobcu v 1. rade v časti o zaplataenie sumy 734,12 € s úrokom z omeškania vo výške 5,75% ročne z tejto sumy od 19.3.2014 do zaplataenia z a m i e t a .

III. Konanie vo veci žalobcu v 1. rade voči žalovanému v časti o zaplataenie sumy 3.472,71 € s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne od 19.3.2014 do zaplataenia z a s t a v u j e .

IV. Konanie vo veci žalobkyne v 2. rade voči žalovanému o zaplataenie sumy 2.658,87 € s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne od 19.3.2014 do zaplataenia z a s t a v u j e .

V. Náhradu trov konania vo vzťahu medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným n e p r i z n á v a .

VI. Náhradu trov konania vo vzťahu medzi žalobkyňou v 2. rade a žalovaným žiadnej zo strán n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 19.3.2014, spresnenou dňa 5.5.2014 domáhali proti žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia, žalobkyňa v 2. rade sumy 2.658,87 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne od 19.3.2014 do zaplataenia, žalobca v 1. rade sumy 5.223,40 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne od 19.3.2014 do zaplataenia. Žalobu odôvodnili tým, že žalobkyňa v 2. rade ako dlžníčka uzavrela so žalovaným spotrebiteľské zmluvy: Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX na sumu 663,88 €, pričom žalovanému uhradila 1.042,95 €, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX na 331,94 €, pričom odporcovi uhradila 621,39 €, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX na 863,04 €, pričom odporcovi uhradila 2.402,70 €, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX na 350,00 €, pričom odporcovi uhradila 800,69 €. Žalobca v 1. rade ako dlžník uzavrel so žalovaným spotrebiteľské zmluvy: Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX na 663,88 €, pričom žalovanému uhradil 1.042,95 €, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX na 331,94 €, pričom žalovanému uhradil 651,26 €, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX na

995,82 €, pričom odporcovi uhradil 3.358,14 €, zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX na 300,00 €, pričom žalovanému uhradil 564,00 €, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX na 1.000,- €, pričom žalovanému uhradil 2.300,58 €, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX na 300,- €, pričom žalovanému uhradil 898,11 €. Poukázali na to, že vo všetkých týchto zmluvách absentoval údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, ktorý bol jednou z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 2 zák. č. 258/2011 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy a absencia tohto údaju v zmluve o úvere poskytuje ochranu spotrebiteľovi spočívajúcu v tom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa v 2. rade zaplatila žalovanému vrátila úver viac o sumu 2.658,87 € a žalobca v 1. rade viac o sumu 5.223,40 € ako vrátiť mali tak z tohto dôvodu sa domáhajú vydania týchto súm. Uviedli, že súčasťou týchto zmlúv podľa žalobcov boli aj dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré podľa ich názoru predstavujú neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech navrhovateľov, nakoľko umožňuje siahnuť na ich majetok, čomu navrhovatelia nemôžu zabrániť a predbežné opatrenie je výlučným a jediným prostriedkom na zabránenie zrážok zo mzdy. Ako spotrebiteľia, ktorí mali záujem získať od žalovaného úver sa museli sa podrobiť vopred určenej, sformulovanej zmluvnej podmienke bez toho, aby s nimi žalovaný tieto individuálne dojednal a preto sú podľa ich názoru v zmysle Občianskeho zákonníka absolútne neplatné.

2. Žalobkyňa v 2. rade preložila súdu zmluvy o úvere č. XXXXXXXX a č. XXXXXXXX zo 16.7.2008 a dohody o zrážkach zo mzdy k týmto zmluvám, ktoré však nie sú podpísané zmluvnými stranami a ani datované. Ďalej k zmluve č. XXXXXXXX predložila žiadosť žalovaného o úhradu úrokov z omeškania zo dňa 11.5.2010 adresovanú jej zamestnávateľovi. Žalobca v 1. rade súdu predložil kópie zmlúv o úvere č. XXXXXXXX, XXXXXXXX z 21.2.2008, č. XXXXXXXX z 23.7.2008, č. XXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXX a dohody o zrážkach zo mzdy k predmetným zmluvám, mimo dohody o zrážke zo mzdy k zmluve o úvere č. XXXXXXXX z 23.7.2008, ktorou žalobca ako tvrdil nedisponuje. Väčšina z týchto zmlúv a dohôd bola podpísaná len žalobcom v 1. rade ako dlžníkom a skoro na každej zmluve absentoval dátum podpísania zmluvy.

3. Žalobcovia podaním, ktoré došlo súdu dňa 5.5.2014 navrhli, aby súd pripustil zmenu (rozšírenie) žaloby takto:

I. Súd určuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou:

- spotrebiteľskej zmluvy o úvere č. XXXXXXXX,
- spotrebiteľskej zmluvy o úvere č. XXXXXXXX z 16.7.2008,
- spotrebiteľskej zmluvy o úvere č. XXXXXXXX z 16.7.2008,

a ktorú uzatvorila žalobkyňa v 2. rade ako dlžníčka so žalovaným ako veriteľom je absolútne neplatná.

II. Súd určuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou:

- spotrebiteľskej zmluvy o úvere č. XXXXXXXX,
- spotrebiteľskej zmluvy o úvere č. XXXXXXXX z 21.2.2008,
- spotrebiteľskej zmluvy o úvere č. XXXXXXXX z 23.7.2008,
- spotrebiteľskej zmluvy o úvere č. XXXXXXXX,
- spotrebiteľskej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX,
- spotrebiteľskej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX,

a ktorú uzatvoril žalobca v 1. rade ako dlžník so žalovaným ako veriteľom, je absolútne neplatná.

4. Tento návrh odôvodnili tým, že pokiaľ ide o žalobcu v 1. rade, tak tento uzavrel so žalovaným tieto zmluvy o spotrebiteľskom úvere: č. XXXXXXXX dňa 21.2.2008, na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi v 1. rade ako spotrebiteľovi úver v sume 331,94 €, z ktorej sumy mu uhradil žalovaný 651,26 €, č. XXXXXXXX dňa 23.7.2008, na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi v 1. rade ako spotrebiteľovi úver v sume 995,82 €, z ktorej sumy mu uhradil žalovaný 3.358,14 €, č. XXXXXXXX (bez uvedenia dátumu), na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi v 1. rade ako spotrebiteľovi úver v sume 300,- €, z ktorej sumy mu uhradil žalovaný 564,- €, č. XXXXXXXXXX (bez uvedenia dátumu), na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi v 1. rade ako spotrebiteľovi úver v sume 1.000,- €, z ktorej sumy mu uhradil žalovaný 2.300,58 €, č. XXXXXXXXXX (bez uvedenia dátumu), na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi v 1. rade ako spotrebiteľovi úver v sume 300,- €, z ktorej sumy mu uhradil žalovaný 898,11 €.

5. Pokiaľ ide o žalobkyňu v 2. rade tak žalovaný s ňou uzavrel ako so spotrebiteľkou zmluvy o spotrebiteľských úveroch a to: č. XXXXXXXX, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 663,88 €, z ktorej sumy žalobkyňa uhradila žalovanému 1.042,95 € (poukázala na to, že na zmluve nie je uvedený dátum jej uzavretia), č. XXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný žalobkyňi poskytol spotrebiteľský úver vo výške 331,94 €, z ktorej sumy mu uhradila sumu 621,39 € (uviedla, že touto zmluvou nedisponuje), zmluvu č. XXXXXXXX, na základe ktorej jej žalovaný poskytol sumu 863,04 €, z ktorej sumy mu uhradila sumu 2.402,70 € o čom svedčí splátkový kalendár, ktorý predložila, zmluvu č. XXXXXXXX, na základe ktorej jej poskytol sumu 350,-€, z ktorej sumy mu uhradila 800,69 €. Ďalej poukázali na to, že tieto zmluvy sú spotrebiteľskými zmluvami s tým, že jednou z podstatných náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere, ako to vyplýva z ust. § 4 ods. 2 zák. č. 258/2011 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy bol aj údaj o RPMN s tým, že sa jedná o porovnateľné číslo slúžiace spotrebiteľovi na orientáciu v ponukách rôznych finančných inštitúcií poskytujúcich úvery. Absencia tohto údaju v zmluve o úvere poskytuje ochranu spotrebiteľovi, ktorá spočíva v tom, že sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Uviedli, že špeciálna právna úprava spotrebiteľského úveru v čase uzavretia zmluvy bola obsiahnutá v zákone č. 258/2011 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy s tým, že hoci pojem úver bol doplnený až novelou účinnou od 1.1.2008, ktorá bola uskutočnená zákonom č. 568/2007 Z.z., ale táto okolnosť neznamená, že sa nevzťahovala na úvery poskytnuté pred týmto dňom, ktorá bola obsiahnutá v zákone č. 258/2011 Z.z. účinnom do 31.12.2007. Zákon č. 258/2011 Z.z. účinný, či už od 31.12.2007 alebo od 1.1.2008 obsahoval v ust. § 2 písm. a) len príkladný výpočet foriem spotrebiteľských úverov a za spotrebiteľský úver sa tak mohla považovať akákoľvek forma úveru, osobitne nevymenovaná v tomto ustanovení. Vzhľadom na právnu fikciu, podľa ktorej sa poskytnuté úvery považovali za bezúročné a bez poplatkov je plnenie prijaté žalovaným od žalobkyne plnením bez právneho dôvodu a ide o bezdôvodné obohatenie. Poukázala na to, že žalovaný poskytuje úvery z vlastných zdrojov a vzhľadom na túto skutočnosť je povinný pri vykonávaní tejto činnosti postupovať s náležitou odbornou starostlivosťou pri dodržaní všeobecných právnych noriem a v súlade s dobrými mravmi a preto považuje toto bezdôvodné obohatenie za úmyselné a v zmysle § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka sa právo na vydanie úmyselného bezdôvodného obohatenia premlčí za 10 rokov odo dňa kedy k nemu došlo. Vzhľadom k tomu, že žalovaný poskytol žalobcom spotrebiteľské úvery, ktoré sú z vyššie uvedených dôvodov bezúročné a bez poplatkov a žalobcovia už poskytnuté spotrebiteľské úvery v plnom rozsahu splatili a zaplatili aj viac, a to žalobkyňa v 1. rade o sumu 5.223,40 € a žalobca v 2. rade o 2.658,87 €, tak navrhli aby súd uložil žalovanému im tieto sumy vydať (zaplatiť) z titulu bezdôvodného obohatenia. Čo sa týka dohôd o zrážkach zo mzdy tak uviedli, že podmienka o zabezpečenie pohľadávky žalovaným formou dohôd o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatná v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Uviedli, že mali záujem získať od žalovaného úver, avšak sa museli podrobiť vopred určenej, sformulovanej zmluvnej podmienke bez toho, aby to s nimi žalovaný individuálne dohodol. Považujú dohodu o zrážkach zo mzdy za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcov, ktorá totiž umožňuje im siahnuť na majetok žalovaným. Žalobcovia vykonaním zrážok zo mzdy nemôžu zabrániť napriek tomu, že žiadny súd postihnutie ich majetku neschválil.

6. Žalovaný navrhol voči nemu v celom rozsahu žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. V prvom rade namietal miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Michalovce a tvrdil, že sa nejedná o prípad, na ktorý by sa mali vzťahovať ust. § 88 O.s.p. alebo 87 O.s.p., čiže nejedná sa ani o osobitnú miestnu príslušnosť a ani príslušnosť danú na výber a preto ju namietal pri prvom úkone v súlade s § 105 ods. 1 O.s.p.. Tvrdil, že nemožno priznať žalobcom postavenie spotrebiteľa. Tvrdil, že na prejednanie veci je miestne príslušný Okresný súd Bratislava I v obvode, ktorého má žalovaný sídlo ako právnická osoba (§ 85 ods. 2 O.s.p.). Ďalej namietal premlčanie nárokov uplatňovaných v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka a to vydanie bezdôvodného obohatenia tvrdiac, že zo zmlúv o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú ustanovuje zákon, pretože žalobcovia plnili na základe platne uzavretých zmlúv o úvere, tieto zmluvy neboli nikdy právoplatne vyhlásené za neplatné a rovnako tak právny dôvod na plnenie zo zmlúv o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmlúv, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Zdôraznil, že predmetné zmluvy, ktoré uzavrel so žalobcami ako veriteľ nemajú charakter spotrebiteľských zmlúv a z toho logicky vyplýva, že nemusia obsahovať údaj RPMN. Pokiaľ ide o námietku premlčania poukázal na to, že vydania bezdôvodného obohatenia sa môžu žalobcovia domáhať v subjektívnej dvojročnej lehote, to je od okamihu keď sa o bezdôvodnom obohatení dozvedeli a podľa jeho názoru táto lehota už žalobcom márne uplynula. Uviedol, že v žalobe absentujú skutočností rozhodujúce pre určenia plynutia

subjektívnej premlčacej lehoty. Zdôraznil, že pri premlčaní práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je stanovená kombinovaná premlčacia doba a to kratšia subjektívna a dlhšia objektívna a ich začiatok je upravený odlišne, to znamená, že tieto začínajú plynúť, plynú a končia sa nezávisle od seba a ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich právo sa premlčí a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Žalovaný poukázal na to, že jednotlivé nároky žalobcov sa stali premlčané v subjektívnej aj v objektívnej premlčacej lehote a to nasledovne:

- u žalobcu v 1. rade sa nárok vyplývajúci zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX stal premlčaný dňa 23.7.2011, zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX sa stal premlčaný dňa 12.2.2012, zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX sa stal premlčaný dňa 22.2.2013, zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX sa stal premlčaný dňa 14.4.2013,

- u žalobkyne v 2. rade sa nárok vyplývajúci zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX stal premlčaný dňa 16.7.2011, zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX stal premlčaný dňa 12.2.2012, zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX stal premlčaný dňa 28.9.2013, zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX stal premlčaný dňa 22.2.2013.

7. Poukázal na to, že žalobcovia podali žalobu na súd až dňa 5.5.2014. Pokiaľ ide o nároky žalobcu, ktoré vyplývajú zo zmlúv o úvere č. XXXXXXXXX a XXXXXXXXX tak poukázal na to, že existujú právoplatné a vykonateľné rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu, ktorými je prejednaná platnosť zmlúv o úvere, a ktorými bolo žalovanému priznané ním požadované plnenie. Jedná sa o právoplatné a vykonateľné rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. sp. zn. SR 11265/11 zo dňa 27.4.2012 (zmluva č. XXXXXXXXX) a sp. zn. SR 06589/12 zo dňa 22.2.2013 (zmluva č. XXXXXXXXX). Uviedol, že je toho názoru, že v prípade, ak bolo prijaté plnenie v zmysle rozhodcovských rozsudkov tak nedošlo k bezdôvodnému obohateniu žalovaného o čom svedčí aj uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.12.2011 č. k. 1Co 79/2011-93. Poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Ždiar nad Hronom zo dňa 17.4.2012 sp. zn. 6C 246/2011, ktorý sa zaoberal posúdením charakteru plnenia, ktoré dlžník plnil na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku a dospel k záveru, že v takomto prípade nemožno hovoriť o bezdôvodnom obohatení na strane žalovaného, nakoľko nešlo o majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného úkonu, či plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Ďalej poukázal na to, žalobcovia nijako nepreukázali svoje tvrdenia, že v tomto prípade sa jedná o úmyselné konanie žalovaného bezdôvodne sa obohatiť a takéto úmyselné konanie je potrebné jednoznačne preukázať, avšak akýkoľvek dôkaz o úmysle žalovaného absentuje vo vyjadrení žalobcov a preto ho považuje za irelevantné. Poukázal aj na rozhodnutie Okresného súdu Lučenec č. k. 14C 39/2014-53 zo dňa 4.6.2014 a to: „Súd bol toho názoru, že nebol preukázaný úmysel žalovaného obohatiť sa na úkor žalobcu už v čase uzavretia úverových zmlúv, nakoľko tieto zmluvy žalobkyňa podpísala, bola v nich uvedená výška úveru, ktorý ma splácať vrátane úrokov a poplatkov, boli dohodnuté splátky, ktoré žalobkyňa plnila a úvery v zmysle toho splácala. Podľa názoru súdu, žalobkyňa tieto zmluvy uzavierala v domnení, že sú platné, nakoľko len ťažko si možno predstaviť, že žalovaný by úmyselne uzavrel takú zmluvu, ktorej časť by bola neúčinná. Ďalej poukázal na rozsudok Okresného súdu Ždiar nad Hronom č. k. 4C 1647/2013-63 z 26.5.2014, „Podľa § 2 zákona č. 1/93 Zb. platí, že o všetkom čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známe každému, koho sa to týka...platí to teda aj o žalobcovi, že v čase keď uzatváral zmluvu o úvere vedel v zmysle uvedenej domnienky, že úver je bezúročný a preto nemusel žalovanému úroky a poplatky platiť. Ak tak urobil, vyvracia to tvrdenie žalobcu o úmysle žalovaného získať bezdôvodné obohatenie.“ Zároveň súdu tieto rozhodnutia súdu ako listinné dôkazy predložil.

8. V priebehu sporu spresnili žalobcovia žalobu a navrhli, aby súd rozhodol rozsudkom tak, že:

I. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 20.11.2007 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

II. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 22.02.2008 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

III. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 23.07.2008 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

IV. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 16.02.2009 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

V. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.4.2010 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

VI. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 21.2.2011 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

VII. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 15.11.2007 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

VIII. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 20.02.2008 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

IX. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 16.07.2008 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

X. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 20.02.2009 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

XI. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 5 223,40 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne od 19.3.2014 do zaplataenia.

XII. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 2 658,87 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne od 19.3.2014 do zaplataenia.

XIII. Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov č. XXXXXXXX uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 20.11.2007 je n e p l a t n á.

XIV. Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov č. XXXXXXXX uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 22.02.2008 je n e p l a t n á.

XV. Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov č. XXXXXXXX uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 16.02.2009 je n e p l a t n á.

XVI. Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov č. XXXXXXXXXX uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 16.04.2010 je n e p l a t n á.

XVII. Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov č. XXXXXXXXXX uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 21.02.2011 je n e p l a t n á.

XVII. Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov č. XXXXXXXX uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 15.11.2007 je n e p l a t n á.

XVIII. Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov č. XXXXXXXX uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 16.07.2008 je n e p l a t n á.

XIX. Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov č. XXXXXXXX uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 20.02.2009 je n e p l a t n á.

XX. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 846,30 € bez DPH (prevzatie a príprava zastúpenia, účasť na pojednávaní, písomné podanie, vyjadrenie 4 x 180,93 € (Tarifná hodnota zo sumy 5 223,40 € predstavuje 180,93 €) + 4 x 22 € (66,00 € \div 3 = 22 € v súlade s § 13 ods. 3) + 3 x režijný paušál á 8,58 € + 8,84€) na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Monike Marjanovič, IBAN: SK50 7500 0000 0040 1941 XXXX, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

XXI. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy právneho zastúpenia vo výške 567,42 € bez DPH (prevzatie a príprava zastúpenia, účasť na pojednávaní, písomné podanie 4 x 111,21 € (Tarifná hodnota zo sumy 2 658,87 € predstavuje 111,21 €) + 4 x 22 € (66,00 € \div 3 = 22 € v súlade s §13 ods. 3) + 3 x

režijný paušál á 8,58 €+ 8,84) na účet právneho zástupcu žalobkyne JUDr. Monike Marjanovič, IBAN: SK50 7500 0000 0040 1941 XXXX, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

9. Následne na pojednávaní konanom dňa 10.11.2015 (č.l. 188) vzali žalobcovia žalobu späť a to v častiach, vo výrokoch, ktorými sa domáhali určenia, že úvery, ktoré im boli poskytnuté na základe predmetných zmlúv uzavretých medzi žalobcami a žalovanými sú bezúročné a bez poplatkov a určenia neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy uzavretých medzi žalobcami a žalovaným. S čiastočným späťvzatím žalovaný súhlasil a preto súd v tejto časti konanie zastavil v súlade s ust. § 145 ods. 1 CSP (výrok III. rozsudku).

10. Predmetom sporu teda zostali nároky žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia (XI., XII.). Žalobcovia k námietkam žalovaného týkajúcich sa ním uplatňovaných nárokov na vydanie bezdôvodného obohatenia uviedli, že žalovaný je nebankovým subjektom pôsobiacim na finančnom trhu v Slovenskej republike od roku 2008, a teda si bol vedomý toho, aké právne predpisy regulujú jeho činnosť a nerešpektovanie zákonných náležitostí vyžadovaných zákonom do zmluvy je nepochybne úmyselným porušením zákona, čo spôsobuje záver, že taktiež bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo, je bezdôvodným obohatením získaným úmyselne. Poukázali na rozhodnutia súdov SR: 1/ rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 7Co/84/2011, z 12.12.2011 - žalovaná spol. Pohotovosť: „Správnym je i záver o vzniku úmyselného bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného v dôsledku čoho sa inak trojročná objektívna premlčacia doba predĺžila na 10 rokov odo dňa keď k bezdôvodnému obohateniu došlo. Žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobo v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. V čase uzatvárania zmlúv už niekoľko rokov platila pri spotrebiteľských úveroch úprava vyžadujúca uvádzať RPMN umožňujúcu spotrebiteľom zorientovať sa v ponukách rôznych finančných inštitúcií poskytujúcich úvery a posúdiť výhodnosť poskytnutého úveru. Žalovaný v období od 28.2.2005 do 16.7.2007 uzatvoril so žalobkyňou 4 zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom ani v jednej z nich údaj o RPMN neuviedol. Takéto dlhodobé ignorovanie zákonnej povinnosti uvádzať RPMN sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu.“ 2/ rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/409/2016 zo dňa 26.10.2016 kde bol nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany spoločnosti Pohotovosť s.r.o. priznaný v 10 ročnej premlčacej doby. 3/ rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/479/2015 zo dňa 07.04.2016, kde bol nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany spoločnosti Pohotovosť s.r.o. priznaný v 10-ročnej premlčacej doby.

11. O týchto nárokoch súd rozhodol rozsudkom č.k. 11C 45/2014-322 zo dňa 26.9.2017 tak, že:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 5.223,40 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne z tejto sumy od 19.3.2014 do zaplataenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi v 2. rade sumu 2.658,87 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne z tejto sumy od 19.3.2014 do zaplataenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti konanie z a s t a v u j e.

IV. P r i z n á v a úspešným žalobcom v 1. a v 2. rade náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v pomere 100 %.

12. Proti rozsudku voči výrokom I., II. a IV. žalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie s tým, že Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 11Co 56/2018-381 zo dňa 20.2.2019 tento rozsudok zrušil v jeho napadnutej časti a to vo výrokoch I., II. a IV. v tomto rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

13. Po zrušení rozsudku teda predmetom sporu sú nároky žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia (XI., XII.).

14. Žalobcovia však elektronickým podaním (č.l. 396 a nasl.) vzali žalobu späť a to takto:

15. Žalobkyňa v 2. rade vzala žalobu späť voči žalovanému v celom rozsahu a navrhla aby súd konanie voči nej zastavil.

16. Žalobca v 1. rade vzal žalobu čiastočne späť a to v časti vydania bezdôvodného obohatenia v sume 3.472,71 € (z pôvodne uplatňovanej sumy 5.223,40 €) a navrhol aby súd v tejto časti konanie zastavil.

17. Späťvzatie sa týka v časti nárokov na vydanie bezdôvodného obohatenia z týchto zmlúv v celom rozsahu:

- Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 20.11.2007 žalobca berie žalobu späť v sume 379,07 €
- Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 22.02.2008 žalobca berie žalobu späť v sume 319,32 €
- Zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 23.7.2008 žalobca berie žalobu späť v sume 2 362,32 €.

18. Späťvzatie sa týka v časti nárokov na vydanie bezdôvodného obohatenia z týchto zmlúv v časti:

a/ Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 16.02.2009 v časti sumy 264 €.

Celkovo v sume 3 324,71€

b/ Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.4.2010 v časti sumy 148 €.

Žalobca v 1 rade zotrváva na nároku z tejto zmluvy vo výške 1 152,58 € (oproti pôvodnej sume 1.300,58 €).

19. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), žalobca môže vziať žalobu späť.

20. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

21. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

22. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

23. So späťvzatím žaloby v celom rozsahu u žalobkyne v 2. rade a čiastočným späťvzatím žalobcu v 1. rade v rozsahu o zaplatenie sumy 2.658,87 € s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne od 19.3.2014 do zaplatenia žalovaný súhlasil a preto súd rozhodol tak, že konanie u žalobkyne v 2. rade zastavil celkom a u žalobcu v 1. rade v označenej časti v súlade s ust. § 145 ods. 1 CSP (výroky III., IV. rozsudku).

24. Žalobca v 1. rade trval na podanej žalobe v časti nároku na zaplatenie sumy 1.750,69 € s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne od 19.3.2014 do zaplatenia:

25. Jedná sa o nárok žalobcu v 1. rade naďalej trval na vydaní bezdôvodného obohatenia zo zmlúv:

1/ Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.4.2010 na sumu 1 000 €:

Uviedol, že táto Zmluva neobsahuje údaj o RPMN, v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona 129/2010 Z.z. § 11 ods. 1 - Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa). Uviedol, že uhradil sumu 2 300,58 €, a to nasledovne: dňa 16.02.2010 sumu, 69,40 €, dňa 21.07.2010 sumu 74 €, dňa 18.8.2010 sumu 90 €, dňa 23.9.2010 sumu 10 €, dňa 4.10.2010 sumu 376,60 €, dňa 18.01.2011 sumu 164 €, dňa 22.02.2011 sumu 164 €, dňa 18.12.2011 sumu 139,12 €, dňa 03.01.2012 sumu 139,12 €, dňa 03.02.2012 sumu 139,12 €, dňa 05.03.2012 sumu 139,12 €, dňa 03.04.2012 sumu 139,12 €, dňa 03.05.2012 sumu 101,26 €, dňa 06.06.2012 sumu 117,86 €, dňa 13.06.2012 sumu 100 €, dňa 10.07.2012 sumu 20 €, dňa 10.07.2012 sumu 117,86 €. Tvrdil, že žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil o sumu 1.300,58 € (2 300,58 -1 000), ktorú prijal bez právneho dôvodu a ktorú musí vydať a uplatňuje si vydanie týchto splátok vo výške 1 152,58 €: zo dňa 18.12.2011 sumu 139,12 €, zo dňa 03.01.2012 sumu 139,12 €, zo dňa 03.02.2012 sumu 139,12 €, zo dňa 05.03.2012 sumu 139,12 €, zo dňa 03.04.2012 sumu 139,12 €, zo dňa 03.05.2012 sumu 101,26 €, zo dňa 06.06.2012 sumu 117,86 €, zo dňa 13.06.2012 sumu 100 €, zo dňa 10.07.2012 sumu 20 €, zo dňa 10.07.2012 sumu 117,86 €.

2. Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 21.1.2011 na sumu 300 €:

Uviedol, že Zmluva neobsahuje údaj o RPMN, v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona 129/2010 Z.z. /§ 11 ods. 1 - Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa). Uviedol, že uhradil sumu 898,11 €, a to nasledovne: dňa 6.10.2011 sumu 49 €, dňa 09.11.2011 sumu 49 €, dňa 08.12.2011 sumu 94,91 €, dňa 03.01.2012 sumu 94,91 €, dňa 03.02.2012 sumu 94,91 €, dňa 05.03.2012 sumu 94,91 €, dňa 03.04.2012 sumu 94,91 €, dňa 03.05.2012 sumu 69,08 €, dňa 06.06.2012 sumu 120,74 €, dňa 12.06.2012 sumu 15 €, dňa 10.07.2012 sumu 120,74 €. Tvrdil, že žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil o sumu 598,11 € (898,11 - 300), ktorú prijal bez právneho dôvodu a ktorú musí vydať a uplatňuje si vydanie týchto splátok: zo dňa 03.02.2012 sumu 82,73 € (94,91 € - 12,18 €) - v tejto splátke došlo k preplateniu istiny úveru o 82,73 €, zo dňa 05.03.2012 sumu 94,91 €, zo dňa 03.04.2012 sumu 94,91 €, zo dňa 03.05.2012 sumu 69,08 €, zo dňa 06.06.2012 sumu 120,74 €, zo dňa 12.06.2012 sumu 15 €, zo dňa 10.07.2012 sumu 120,74 €.

26. Žalovaný zotrval na svojich doterajších tvrdeniach.

27. Podľa § 52 ods. 1 Obč. zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

28. Podľa § 52 ods. 2 Obč. zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

29. Podľa § 52 ods. 3 Obč. zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa § 52 ods. 4 Obč. zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Znenie tohto ustanovenia bolo zmenené novelou (zákonom č. 568/2007 Z.z.). Na rozdiel od predchádzajúcej úpravy sa za spotrebiteľskú zmluvu považuje každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. V súvislosti s implementáciou smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách však treba dôsledne odlišovať problematiku a inštitút ochrany spotrebiteľa, ktorý sa vzťahuje na akýkoľvek zmluvný vzťah (zmluvu), ktorý sa uzavrie medzi spotrebiteľom a dodávateľom, od osobitného druhu spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa spravidla uzaviera tak, že obsahuje zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ nebol schopný ovplyvniť. Uvedená smernica za spotrebiteľskú zmluvu považuje iba takú zmluvu, pri ktorej spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jej obsah. Ustanovenia § 52 a nasl. sa vzťahujú práve na tento druh zmlúv. Ide o osobitnú ochranu v rámci ochrany spotrebiteľa. Pojem spotrebiteľská zmluva možno vymedziť v širšom a užšom zmysle. Za spotrebiteľské zmluvy v širšom zmysle možno považovať akékoľvek zmluvy uzavierané medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pri ktorých spotrebiteľ má možnosť ovplyvniť obsah zmlúv, na ktoré treba aplikovať príslušnú osobitnú úpravu podľa toho, o aký typ zmluvy ide. Spotrebiteľské zmluvy v užšom zmysle predstavujú osobitný typ zmlúv, pri ktorých spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvňovať ich obsah, bez ohľadu na to, podľa akého právneho predpisu sa zmluva uzavrela, a na ktoré treba aplikovať predovšetkým úpravu o neprijateľných podmienkach, ako aj príslušnú osobitnú úpravu podľa toho, o aký typ zmluvy ide. Pri týchto zmluvách platí aj všeobecná zásada uvedená v § 53 ods. 4 písm. a/ Občianskeho zákonníka, a to, že za neprijateľné podmienky treba považovať tie, s ktorými sa spotrebiteľ nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Súd dospel k záveru, že v danej veci ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Žalovaný pri uzatváraní „Zmluvy o úvere“ konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, preto je potrebné ho v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka považovať za dodávateľa; žalobcovia ako fyzické osoby pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a tieto údaje týkajúce sa prípadného ich podnikania

v zmluve ani nie sú vyznačené! Preto je potrebné ich považovať v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka za spotrebiteľov a predmetné zmluvy posúdiť ako spotrebiteľské zmluvy.

32. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

33. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

34. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

35. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

36. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

37. Podľa 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

38. Podľa 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

39. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

- spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, v rámci svojej podnikateľskej činnosti, s výnimkou banky, pobočky zahraničnej banky a finančnej inštitúcie podľa osobitného predpisu, 6)
- zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa,
- prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania,
- celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,
k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
m) trvanlivým médiom každý prostriedok, ktorý umožňuje uloženie informácií spôsobom prístupným na používanie v budúcnosti na časové obdobie zodpovedajúce účelom informácií a ktorý umožňuje verné reprodukovanie uložených informácií.

40. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

41. Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,
b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

42. Podľa § 9 ods. 3 cit. zák., ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

43. Podľa § 9 ods. 4 cit. zák., ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej splátky spotrebiteľa nevedú k okamžitej zodpovedajúcej amortizácii celkovej výšky úveru, ale v období a za podmienok ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v inej zmluve sa použijú na vytvorenie kapitálu, je veriteľ povinný zrozumiteľne a stručne uviesť, či použitie takto vytvoreného kapitálu zaručuje splatenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru čerpaného na jej základe.

44. Podľa § 9 ods. 5 cit. zák., amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

45. Podľa § 9 ods. 6 cit. zák., spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

46. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ b/ cit. zák., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, a/ ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1, b/ je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

47. Podľa § 3 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Fyzické a právnické osoby, štátne orgány a

orgány miestnej samosprávy dbajú na to, aby nedochádzalo k ohrozovaniu a porušovaniu práv z občianskoprávných vzťahov a aby sa prípadné rozpory medzi účastníkmi odstránili predovšetkým ich dohodou.

48. V čase rozhodovania súdu platil už zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý nadobudol účinnosť od 11. júna 2010, avšak jeho prechodné ustanovenia (§ 25 ods. 1 až 4) riešia použitie doterajšieho zákona č. 258/2001 Z.z. Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Týmto predpisom bol zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, ktorý upravoval niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa (§ 1 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch). Z tohto je zrejmé, že právny vzťah účastníkov je vzťahom spotrebiteľským. Žalobca bol dodávateľom služby - poskytovanie úverov, čo vyplýva aj z predmetu jeho činnosti zapísaného v obchodnom registri (poskytovanie úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov), žalovaný pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako fyzická osoba a zo žiadnych ustanovení zmluvy nevyplýva, že konal s cieľom smerujúcim (vzťahujúcim sa) k jeho obchodu, povolaniu alebo podnikaniu (viď čl. 2 písm. a/, písm. b/ Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Z formy a obsahu predmetných zmlúv je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárové“ zmluvy, ktorých predtlač formulára mal veriteľ už vopred pripravený a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovaného, pričom žalobcovia obsah tejto zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohli ovplyvniť, a ani neovplyvnili. V čase rozhodovania súdu vo veci platil už zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý nadobudol účinnosť od 11. júna 2010. Na účely tohto zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, (§ 2 písm. c/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je (bolo) tak nevyhnuté predmetný právny vzťah medzi stranami sporu založený predmetnou zmluvou o úvere posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka). Z tohto je zrejmé, že právny vzťah účastníkov je vzťahom spotrebiteľským založeným predmetnými spotrebiteľskými zmluvami uzavretými medzi stranami sporu.

49. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu a zistil tento skutkový stav:

50. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca v 1. rade ako dlžník uzavrel so žalovaným ako veriteľom:

a/ Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, s dátumom uzavretia 16.4.2010 (č.l. 206), kde sa konštatuje, že bola uzavretá podľa § 497 a nasl. Obch. zák., predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1.000,- € (30.126,- Sk) žalovaným žalobcovi s tým, že sa žalobca zaviazal zaplatiť túto sumu zvýšenú o poplatok vo výške 968,- € a zaplatí celkovo čiastku 1.960,- €, s počtom mesačných splátok 12 (Variant B) po 164,- € počnúc dňom 26.5.2010 bez uvedenia splatnosti jednotlivých splátok, ročnej úrokovej sadzby, RPMN, priemernou hodnotou RPMN a lehotou splatnosti úveru. Žalobca v 1. rade žalovanému uhradil sumu 2. 300,58 €, a to nasledovne: dňa 16.02.2010 sumu, 69,40 €, dňa 21.07.2010 sumu 74 €, dňa 18.8.2010 sumu 90 €, dňa 23.9.2010 sumu 10 €, dňa 4.10.2010 sumu 376,60 €, dňa 18.01.2011 sumu 164 €, dňa 22.02.2011 sumu 164 €, dňa 18.12.2011 sumu 139,12 €, dňa 03.01.2012 sumu 139,12 €, dňa 03.02.2012 sumu 139,12 €, dňa 05.03.2012 sumu 139,12 €, dňa 03.04.2012 sumu 139,12 €, dňa 03.05.2012 sumu 101,26 €, dňa 06.06.2012 sumu 117,86 €, dňa 13.06.2012 sumu 100 €, dňa 10.07.2012 sumu 20 €, dňa 10.07.2012 sumu 117,86 €. Žalobca žalovanému uhradil 2.300,58 € čo znamená že mu uhradil viac o sumu 1.300,58 € (2.300,58 € - 1.300,58 €) oproti poskytnutej sume, ktorá skutočnosť vyplýva z prehľadu platieb č.l. 197 - 198 spisu). Táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná. Z tejto sumy si uplatňuje

žalobca voči žalovanému vydanie týchto splátok vo výške 1 152,58 €: zo dňa 18.12.2011 sumu 139,12 €, zo dňa 03.01.2012 sumu 139,12 €, zo dňa 03.02.2012 sumu 139,12 €, zo dňa 05.03.2012 sumu 139,12 €, zo dňa 03.04.2012 sumu 139,12 €, zo dňa 03.05.2012 sumu 101,26 €, zo dňa 06.06.2012 sumu 117,86 €, zo dňa 13.06.2012 sumu 100 €, zo dňa 10.07.2012 sumu 20 €, zo dňa 10.07.2012 sumu 117,86 €.

b/ Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, bez dátumu uzavretia zmluvy (č.l. 71), kde sa konštatuje, že bola uzavretá podľa § 497 a nasl. Obch. zák., predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 300,- € žalovaným žalobcovi s tým, že sa žalobca zaviazal zaplatiť túto sumu zvýšenú o poplatok vo výške 288,- € a zaplatí celkovo čiastku 588,- €, s počtom mesačných splátok 12 (Variant B) po 49,- € bez uvedenia splatnosti jednotlivých splátok, ročnej úrokovej sadzby, RPMN, priemernou hodnotou RPMN a lehotou splatnosti úveru. Žalobca žalovanému uhradil 898,11 €, čo znamená že mu uhradil viac o sumu 598,11 € (898,11 € - 300,- €) oproti poskytnutej sume, ktorá skutočnosť vyplýva z prehľadu platieb č.l. 195 - 196 spisu). Táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná. vyplýva z prehľadu platieb č.l. 197 - 198 spisu). Táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná. Z tejto sumy si uplatňuje žalobca voči žalovanému vydanie týchto splátok vo výške 598,11 € (898,11 - 300: zo dňa 03.02.2012 sumu 82,73 € (94,91 € - 12,18 €) - v tejto splátke došlo k preplateniu istiny úveru o 82,73 €, zo dňa 05.03.2012 sumu 94,91 €, zo dňa 03.04.2012 sumu 94,91 €, zo dňa 03.05.2012 sumu 69,08 €, zo dňa 06.06.2012 sumu 120,74 €, zo dňa 12.06.2012 sumu 15 €, zo dňa 10.07.2012 sumu 120,74 €.

51. Tieto skutočnosti vyplývajú listinných dôkazov predložených žalobcom č.l. 35 - 76 spisu avšak žalovaný tvrdenia o úhrade súm žalobcami z titulu vrátenia úverov nerozporoval.

52. Súd po preskúmaní náležitosti vyššie označených jednotlivých spotrebiteľských zmlúv v zmysle vyššie cit. právnych ustanovení mal za preukázané tvrdenia žalobcu v 1. rade, že zmluvy neobsahujú náležitosti spotrebiteľskej zmluvy vyplývajúce z vyššie citovaného ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch čo má za následok, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a/ b/ cit. zák. tak ako to žalobca v 1. rade v spore tvrdil, pretože neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/, j/, k/, y/. Jedná sa konkrétne o náležitosti, na ktoré poukázali žalobcovia:

f) doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, i) úroková sadzba spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

53. Čo sa týka žalobcom namietanej absencie zmluvnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia takt súd poukazuje na právny názor odvolacieho súdu v ods. 11 cit.: „K spôsobu právneho posúdenia veci v ďalšom konaní, odvolací súd pripomína potrebu pri právnom posudzovaní úplnosti obsahových náležitostí úverovej zmluvy podľa zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase jej uzavretia mať na zreteli tiež závery formulované Súdnym dvorom EU v rozhodnutí C 42/15 zo dňa 9.11.2016 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej, podľa ktorých smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere nevyžaduje, aby zmluva o úvere bola vyhotovená na jednom dokumente a vo svojej podstate pripúšťa, aby sa súčasťou

písomnej úverovej zmluvy stali aj iné na trvalom nosiči zachytené náležitosti za predpokladu, že úverová zmluva na ne jasne a presne odkazuje a spotrebiteľovi boli pred uzavretím úverovej zmluvy skutočne odovzdané. Zároveň platí, že podmienka písomného zachytenia náležitostí na trvalom nosiči nie je spojená s požiadavkou podpisu takého nosiča, Súdny dvor EU však nevytlúčil, aby takúto požiadavku nad rámec smernice 2008/48/ES stanovovala vnútroštátna úprava. Prvoinštančný súd pri aplikácii ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, vyjde tiež z potreby interpretácie tohto ustanovenia v tom zmysle, že nevyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky, a že pokiaľ predmetné ustanovenie hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky (por. uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018 ako aj aktuálne uznesenie NS SR sp. zn. 7 Cdo 98/2018 z 30.1.2019). Súd prvej inštanície pri právnom posudzovaní veci z tohto hľadiska neopomenie ani, že právna teória i prax zhodne považujú za určitý nielen konkrétne vyjadrený, ale i objektívne určiteľný údaj. Vzhľadom na to súd nepovažuje absenciu tejto namietanej náležitosti za takú aby mala za následok, že sa úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a/ b/ cit. zák.

54. Súd však zotrváva na tom, že v týchto predmetných spotrebiteľských zmluvách je len uvedená suma úveru, počet splátok a ich výška bez toho, aby mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa s konečným termínom splatnosti, čo má za následok neurčitosť právneho úkonu. Súd je toho názoru, že tento údaj nemožno považovať za presnú časovú a dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru pre túto konkrétnu zmluvu v zmysle vyššie cit. právneho ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f zákona o spotrebiteľských úveroch a takéto určenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru je v rozpore s týmto ustanovením, pretože zmyslom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje presná časová, dátumová špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potenciálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami s iných v spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Naopak je potrebné trvať na tom, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.12.2012, sp. zn. 16Co/315/2012, sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19.09.2012, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22.05.2013). Takéto určenie konečnej splatnosti úveru súd nepovažuje za dojednanie v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch a preto vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. Absentujú údaje o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, ročná percentuálna miera nákladov, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy, čo sú podstatnými náležitosťami spotrebiteľskej zmluvy.

55. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

56. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

57. Podľa § 456, veta prvá Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

58. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

59. Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák., právo sa premlčí ak bolo vykonané v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101-110). K premlčaniu súd prihliadne iba na námietku dlžníka, ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

60. Podľa § 101 Obč. zák., pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

61. Podľa § 107 ods. 1 Obč. zák., právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, kedy sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Jedná sa o subjektívnu premlčaciu dobu.

62. Podľa § 107 ods. 2 Obč. zák., najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenia za desať rokov odo dňa keď k nemu došlo. Jedná sa o objektívnu premlčaciu dobu.

63. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania žalovaným tak po odvolacom konaní žalobcovia tvrdili, že odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení č.k. 11Co/56/2018 zo dňa 20.02.2019 poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 169/2017 z 10.1.2018. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby v trvaní 2 rokov je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho úkor a subjekte, ktorý sa bezdôvodne obohatil. Nie je rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť sa potrebné skutočnosti dozvedieť už skôr. Nie je teda podstatná a rozhodujúca okolnosť, kedy sa oprávnený subjekt pri náležitej starostlivosti musel alebo mohol dozvedieť, že na jeho úkor došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia. Rozhodujúce je vždy to, kedy sa o tejto okolnosti skutočne dozvedel. Z § 107 ods. 1 OZ totiž vyplýva, že pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je rozhodujúci subjektívny moment, kedy sa oprávnený dozvie o okolnostiach, ktoré sú rozhodujúce pre uplatnenie tohto práva. Žalobcovia uviedli, že sa o možnosti podať žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia dozvedeli od právnej zástupkyne 14.04.2014, čo však nekorenšponduje s dátumom podania žaloby. Žalobcovia podali žalobu na súd dňa 19.03.2014. Túto žalobu si vypracovali sami, neboli zastúpení advokátom a až následne sa v konaní dali zastúpiť advokátom. V odvolacom konaní žalobcovia predložili súdu prílohy denníka Pravda z júla 2013 kde sa dozvedeli o neprijateľných zmluvných podmienkach v zmluvách o spotrebiteľských úveroch ako aj o možnosti podania žaloby na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorú aj podali. Vzhľadom na to, že žalobca sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel v júli 2013, žaloba bola podaná dňa 19.03.2014 v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Subjektívna 2-ročná doba ako aj objektívna 3-ročná premlčacia doba boli zachované.

64. Ďalej žalobca v 1. rade poukázal na právny názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn.: 1Co/182/2018 zo dňa 24.4.2019, z ktorého citoval: „6. Z dôvodu vznesenia námietky premlčania zo strany žalovaného sa súd prvej inštancie vyporiadaval s jej dôvodnosťou a to v súlade s ust. § 451 ods. 1 a 2 a § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a v tomto smere uzavrel, že námietku premlčania považoval za dôvodnú iba čiastočne. Konštatoval, že z prehľadu splátok a úhrad k uvedenej zmluve zo dňa 28.10.2002 zistil, že výbery boli realizované v celkovej výške 3.728,24 eur a vklady činili 4.696,18 eur, pričom za prvú splátku, ktorou došlo k preplateniu istiny úveru je možné považovať splátku dňa 15.11.2012 a z toho vyvodil záver, že už pri úhrade tejto splátky si žalobkyňa mohla jednoduchým matematickým prepočtom urobiť dostatočný úsudok o tom, že platby titulom úverovej zmluvy presiahli úhrne výšku poskytnutej istiny. Vyslovil preto záver, že od tohto momentu začala plynúť žalobkyni tak subjektívna ako aj objektívna premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pri ustáľovaní tohto právneho záveru vychádzal z konkrétne označených rozhodnutí Najvyššieho súdu SR. Na základe toho uzavrel, že každá nasledujúca splátka po 15.11.2012 až do 18.12.2016 bola už bezdôvodným obohatením na strane žalovaného a vychádzajúc z názoru, že každá preplatená splátka sa stala bezdôvodným obohatením už samotným jej zaplatením, preto subjektívnu premlčaciu lehotu počítal od úhrady každej splátky samostatne. Na základe toho ustálil, že žalobkyni možno priznať bezdôvodné obohatenie iba za obdobie 2 rokov pred podaním žaloby vzhľadom na márne uplynutie 2-ročnej subjektívnej premlčacej lehoty ohľadne skôr uhradených splátok. Ako nepremľčané takto vyhodnotil úhrady splátok za obdobie od 26.10.2015 do 8.12.2016, spolu vo výške 353,07 eur. V tejto časti preto žalobe vyhovel a v prevyšujúcej časti nárok z titulu premlčania zamietol. S poukazom na omeškanie žalovaného priznal žalobkyni aj úroky z omeškania. Rozhodnutie o trovách konania založil na ust. § 255 ods. 2 C.s.p. a

žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14% vychádzajúc z výsledného pomeru jej úspechu v konaní.“

65. Žalobca v 1. rade poukázal na to, že z tohto rozhodnutia vyplýva, že nespochybniteľným je jeho nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie 2 rokov pred podaním žaloby v sume 1 016,57 €. Uviedol, že podal žalobu dňa 19.03.2014 a splátky za obdobie 2 rokov pred podaním žaloby (od 19.3.2012) v celkovej sume 1 016,57 € sú tieto:

- Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.4.2010 na sumu 1 000 € - celkom 596,10 € (03.04.2012 sumu 139,12 €, 03.05.2012 sumu 101,26 €, 06.06.2012 sumu 117,86 €, 13.06.2012 sumu 100 €, 10.07.2012 sumu 20 €, 10.07.2012 sumu 117,86 €).

- Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 21.1.2011 na sumu 300 € - celkom 420,47 € (03.04.2012 sumu 94,91 €, 03.05.2012 sumu 69,08 €, 06.06.2012 sumu 120,74 €, 12.06.2012 sumu 15 €, 10.07.2012 sumu 120,74 €).

66. Žalobca v 1. rade však aj napriek vyššie uvedeným tvrdeniam dôvodnosti jeho nároku trval na žalobe v časti nároku na zaplatenie sumy 1.750,69 € s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne od 19.3.2014 do zaplatenia.

67. Súd odvolávajúc sa na vyššie označené rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn.: 1Co/182/2018 zo dňa 24.4.2019 dospel k záveru, že nárok žalobcu v 1. rade na vydanie bezdôvodného obohatenia v časti o zaplatenie sumy 1.016,57 € (596,10 € + 420,47 €), ktorá suma predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia, t.j. sumy, o ktorú sa žalovaný obohatil na úkor žalobcu je dôvodná. Jedná sa o zaplatené splátky úveru zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.4.2010 počnúc od 03.04.2012 do 10.07.2012 v celkovej sume 596,10 € (3.4.2012 sumu 139,12 €, 03.05.2012 sumu 101,26 €, 06.06.2012 sumu 117,86 €, 13.06.2012 sumu 100 €, 10.07.2012 sumu 20 €, 10.07.2012 sumu 117,86 €) a Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 21.1.2011 počnúc od 03.04.2012 do 10.07.2012 v celkovej sume 420,47 € (03.04.2012 sumu 94,91 €, 03.05.2012 sumu 69,08 €, 06.06.2012 sumu 120,74 €, 12.06.2012 sumu 15 €, 10.07.2012 sumu 120,74 €).

68. Závazkový vzťah bezdôvodného obohatenia vznikne len ak sa naplnia všetky zákonom ustanovené predpoklady na jeho vznik (ak sa niekto „na úkor iného bezdôvodne obohati“). Základným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je vznik majetkového prospachu u obohateného, pričom k zväčšeniu jeho majetku došlo v rozpore s právom uznanými dôvodmi. Dôvod o existencii bezdôvodného obohatenia na strane obohateného musí ponúknuť postihnutý, ktorý žalobou na súde žiada o vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. jeho peňažnú náhradu. Na vznik záväzkovo-právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia sa nevyžaduje existencia zavinenia, ani existencia protiprávneho úkonu. Zákon vyžaduje len to, aby k bezdôvodnému obohateniu došlo v dôsledku právom uznávaných dôvodov. Z výsledkov vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že žalovaný v prospech žalobcu v 1. rade titulom predmetných úverov vyplatil celkom čiastku 1.300,- € (1.000,- € + 300,- €) a žalobca v 1. rade žalovanému uhradil celkom sumu 3.198,11 € (2.300,58 € + 898,11 €), t.j. viac o 1.898,11 €. Žalobca si však uplatňuje v tomto spore len vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1.750,69 €. Súd však priznal žalobcovi nárok len na zaplatenie sumy 1.016,57 € vychádzajúc z toho, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje v dvojročnej premlčacej dobe a teda keďže žalobca podal žalobu na súd dňa 19.3.2014 tak má nárok len splátky za obdobie 2 rokov pred podaním žaloby t.j. od splátok vykonaných žalobcom od 3.4.2012 do 10.7.2012, čo predstavujú sumu 1.016,57 € a v tejto časti súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného k zaplateniu tejto sumy žalobcovi v 1. rade predstavujúcej jeho bezdôvodné obohatenie v dôsledku plnenia bez právneho dôvodu podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. V prevyšujúcej časti, t.j. v sume 734,12 € súd žalobu zamietol z dôvodu, že v tejto časti je nárok žalobcu premlčaný.

69. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

70. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

71. Keďže žalovaný sa dostal do omeškania s plnením dlhu žalobcovia majú nárok podľa vyššie cit. právnych ustanovení aj na úhradu úrokov z omeškania. Súd teda aj v tejto časti žalobe vyhovel a priznal žalobcom z priznaných súm aj úroky z omeškania vo výške určenej v § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom v čase začatia omeškania. Súd preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom úroky z omeškania vo výške 5,75 % ročne z priznaných súm od 19.3.2014, t.j. odo dňa podania žaloby na súd do zaplataenia. V časti úroku z omeškania 5,75% ročne zo sumy 734,12 € počnúc od 19.3.2014 do zaplataenia žalobu zamietol, keďže v tejto časti je nárok z vyššie uvedených dôvodov nedôvodný.

72. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

73. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

74. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

75. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP a určil pomer úspechu a neúspechu strán sporu. Žalobca v 1. rade bol v konaní úspešný v časti sumy 1.016,57 € (19,46 %) s tým, že pôvodne si uplatňoval nárok vo výške 5.223,40 € a teda neúspešný bol v sume 4.206,83 € (80,54 %), v ktorej časti súd žalobu zamietol. Pri pomernom rozdelení prináleží teda náhrada trov konania prináleží žalovanému, ktorý bol úspešný v pomere 61,08% (80,54% - 19,46 %) a v tomto pomere mu ich náhrada prináleží, avšak z obsahu spisu nevyplýva, žeby žalovanému vznikli nejaké odôvodnené a účelné trovy. Súd preto ich náhradu nepriznal (výrok V. rozsudku).

76. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

77. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

78. Z procesného hľadiska platí, že žalobkyňa v 2. rade zavinila zastavenie konania späťvzatím žaloby, čím jej vznikla povinnosť nahradiť trovy konania protistrany. V tomto prípade mal súd za to, že u žalobkyni existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré žalovanému nepriznal náhradu trov konania a to vzhľadom na jej sociálnu situáciu, pretože by zaplataením trov konania bola ohrozená jej životná úroveň. Nepriznanie trov konania nebude na ťarchu žalovaného a to aj vzhľadom na jeho postavenie na trhu, ako jedného z významných poskytovateľov úverových finančných služieb v Slovenskej republike (spoločnosť založená v roku 2000), pre ktorého nepriznanie trov nebude mať dopad na jeho majetkové pomery. Práve naopak, uložením povinnosti náhrady trov konania žalobkyni, by tejto vznikla ujma, ktorá je neporovnateľne vyššia než ujma, ktorú pocíti žalovaný nepriznaním trov konania. Z uvedených dôvodov súd žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznal (výrok VI. rozsudku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 (pätnástich) dní od jeho doručenia na tunajšom súde v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní musí byť uvedené, a/ ktorému súdu je určené, b/ kto ho robí, c/ ktorej veci sa týka, d/ čo sa ním sleduje a e/ podpis a uvedenie spisovej značky konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolaie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. (§ 366 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a v odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§§ 371, 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - Exekučný poriadok (§ 220 ods. 1 CSP).